

IRENA

1

... (faint mirrored text at the top of the page)

... (faint mirrored text above the title)

... (faint mirrored text below the title)

... (faint mirrored text)

... (faint mirrored text)

... (faint mirrored text)

... (faint mirrored text)

... (faint mirrored text)

12

- Irena - míření, Malešín (nahrávka)

* Das Sodbrennen eines kleinen Ofizieren (...Sestru Máriu - na záznamu "portrétu D.J.")

* Veličenstvo (následník na poradě, FJI: „Tak sakra, co je?“ - nezvěstné)

I.

(U stolu sedí skladatel Sova, jeho synátor, manželka Irena a Dr. Radim Ptáček. Popíjejí čaj. Všichni se smějí - boдрá nálada)

Sova Ty mně dáváš, Radime, na to už se vůbec nepamatuju.

Ptáček No, jen ať kluk slyší, cos byl za kvítko.
(smích)

Sova Jr Ještě ňákou.

Sova Vzpomínáš, Radime, jak si v Soběšicích spolkl kohoutek od vodovodu?

(Irena se směje)

Ptáček Kohoutek? *(je poněkud zaražen)*

Sova Ano, kohoutek.

Ptáček *(kamufluje)* Víš, že si už ani nevzpomínám.
(podívá se do svého šálku) Mám v čaji černého brouka.

Sova Jr Táto, ale to není doktor Ptáček, že?

Sova Ano, máš pravdu, není to doktor Ptáček, ale major Robert McBowles. 5. května 1963 byl propuštěn z armády za brutální postup vůdčí svým představeným ...ehm, vlastně podřízeným. V roce 1967 spolupracoval s Vietkongem a od roku 1969 pobýval neznámo kde.

Ptáček Ano, je to pravda. Ale toto taky není váš tatínek.
(žena a syn jsou poděšeni) Je to plukovník Malcolm Alister, šéf výzvědné tajné služby, který po mně už několik let pase.
(oba odcházejí vedle - ozve se jedna rána z revolveru)

II.

Stavitel Brož (skladatel Sova) spí v křesle. Vchází Lucie (Irena). Jde za křeslo. Stojí za Brožem.

Lucie Pane Brož!

(Brož se neprobudí)

Lucie (zacroutá s ním) Pane Brož!

Brož Co - co se děje?!

Lucie Pane Brož, vy jste nám tady usnul!

Brož (vyskočí z křesla, ještě nevnímá) Pro pána krále!

Lucie (směje se) Asi máte za sebou perný den!

Brož (zmateně se na ni oboří) Kdo jste? Co tady chcete?

Lucie (v úleku) Ale... já jsem přece...

Brož (konečně se probere) Jéjej, já jsem vám tady usnul.

Lucie (s úlevou) Dáte si kávu?

Brož To byste byla, Lucinko, moc hodná.

(Lucie se usměje, odběhne. Brož zmoženě usedne zpět do křesla a usne. Tma)

III.

Na kraji gauče sedí dva nepřírozeně napřimění mladíci. Každý z nich má na hlavě úhledně nametenou hromádku smetí.

1. mladík Myslím, že budeme muset pročesat okolí Černého lesa a Levého mostu.

2. mladík To je pochopitelné. Ale co uděláme s údolím Starého potoka?

1. mladík Tam se nikdo neodváží.

2. mladík Vy věříte těm báchorkám o mrtvých partyzánech?

(Tma)

1. mladík (ze tmy) Ne.

IV.

Ordinace dr. Ptáčka.

Dr. Ptáček Další!

Sova (vstoupí) Buď zdrav, majore.

Dr. Ptáček Nazdar, prosím tě, jaký já jsem major. Doktor, to o, ale major?

Sova Cha, ty majore. (Sedá si)

Dr. Ptáček Nevím, jestli ti to připadá zrovna zábavné-
Sova Cha, majore.
Dr. Ptáček Dobře, přišel jsi mě otravovat. Venku ale čeká
plná ordinace lidí.

(Vpadne zadýchaná Irena)

Dr. Ptáček *(rozrušen)* To jste vy, Irenko!

Irena V Buštěradech hoří stodoly!

Sova Bud'te zdráva, Irenko.

Irena *(stranou)* Dobrý den - ale tam opravdu hoří!

Dr. Ptáček *(klidně a vyrovnaně)* Víte co, tak se na ty vaše
Buštěrady půjdeme podívat.

*(Bere ji otcovsky kolem ramen a oba odcházejí. Sova zmateně
vše pozoruje. Tma)*

V.

(Ptáček a Irena sedí na posteli)

Ptáček Včera v noci jsem ji zase slyšel rachotit v zahradě.

Irena Ale to je nesmysl, kdo kdy slyšel, aby vlak jezdil
bez olejů, strojevůdce a topiče.

Ptáček Nemluvím o obyčejném vlaku, Ireno, tohle je
lokomotiva Smrt. Je do ní zakleta duše nějakého
podvodného průvodčího nebo co. Snad to byl
maniak a procvikával kleštičkami na záchodcích
stařenkám...

Irena *(znechuceně vykřikne)* Přestaňte, ksakru.

Ptáček *(pokrčí rameny)* Problém je v tom, že ten průvodčí
zemřel v tomto domě těsně předtím, než jsme ho
koupili.

Irena *(rozzlobeně)* A teď straší mezi rododendróny a
rajčaty a budí vás každou noc ze spánku. *(Uklidní
se, obejmě zezadu Ptáčka kolem krku a pofouká
mu vlasy na temeni, jako by byl malé dítě a právě
se byl uhodil)* Radíme, přece nechcete, abych těm
vaším výmyslům zase uvěřila. Stěhovali jsme se už
nejmíň patnáctkrát. *(Sesype se, padne naznak na
pohovku a hystericky štká)*: Nejdřív ti šatníkoví
mužičci, pak sirény, šílený krejčí, kuň bez nohy a
já nevím co všechno. Já už takhle prostě nemůžu.

(Vyruší je ožralý skladatel Sova, který náhle vpadne do místnosti)

Sova *(posměšně k Ptáčkovi)* Šichacha, jsem hrrrozná mašina a přijela jsem si pro vás, pane doktore.

Irena *(s úlevou se rozesměje)* Snad nejste nemocný, Sovo, že nasáváte teprve v šest večer?

Sova *(si jí nevšímá, doráží na Ptáčka a tahá ho za rukáv)* Hůůů, vjíždím do tunelůůů.

Ptáček *(vytrhne se mu, zoufale)* V tomhle domě nezůstanu ani minutu. *(Odbíhá za scénu)*

(Sova lechtá Irenu, která se pištivě směje a je zcela nečekaně potěšena jeho zájmem. Bere ho za ruku a táhne za scénu)

Irena *(svůdně)* Pojd'te, Sovo, ukážu vám, jakou krásnou výhybku jsem včera koupila u Lennyho... *(Tma)*

VI.

(Irena stojí v popředí, dívá se zasněně do dálky a mele naprázdno mlýnkem na kávu. Dr. Ptáček s balíčkem kávy v ruce měří různými kroky místnost. Pojednou se zastaví Ireně po pravici. Strká jí balíček kávy před obličej)

Ptáček *(důrazně)* Ireno, zapomněla jsi tam nasypat kávu.

Irena neodpovídá. Stále mele. Ptáček ji obejde)

Ptáček Ireno, rozuměla jsi? V tom mlýnku není káva.

(Irena mele)

Ptáček I-re-no! *(zatřese s ní)*

(Do místnosti prudce vpadne skladatel Sova)

Sova *(halasně)* Tak si představ, Radime-

(Ptáček si položí prst na ústa, ukáže na Irenu a zaklepe si ukazovákem na čelo. Sova se plaše rozhlédne. Pokračuje tlumeným hlasem)

Sova Tak si představ, Radime, že jsem tady posledně zapomněl mlýnek na kávu. *(K Ireně něžně)* Dovolíte? *(Vezme jí jemně mlýnek z rukou, pokyne Ptáčkovi a rychle odchází. Irena nareaguje. Jen pohyb rukou se zastaví)*

Ptáček *(rozčilen)* Ten Sova je už úplně senilní. *(Začne do připravovaných šálek sypat kávu z balíčku. Káva je nepomletá. Ptáček praští lžičkou o stůl. Zezadu se ozve pískání konvičky. Tma)*

VII.

Irena *(ke skladateli Sovovi)* Vy jste včera nebyl na honu, pane Sovo?

Sova Nebyl.

Irena Odpovídejte laskavě celou větou.

Sova Na honu - nebyl.

Irena No, aspoň tak. *(Po chvíli)* S váma je ale dneska zábava.

(Sova kýchne)

Dr. Ptáček *(vchází)* Pozdrav pánbu!

Sova Dejžto. *(Zachytí opovržlivý pohled Irenin)*
...Pánbu.

Irena *(k Ptáčkovi)* Ani nevíte, pane doktore, jakou jste mi udělal radost.

Ptáček Jak - radost...?

Irena *(výhružně)* Nebud'te nedůvtipný...

Ptáček Promiňte.

Irena Blbče.

(Sova kýchne)

Irena Pozdrav pánbu.

(Sova kýchne)

Irena Blbče.

(Trapné ticho. Sova se po chvíli osmělí a sáhne Ireně na ňadro. Irena se na něj - příjemně překvapena - otočí, kýchne. Sova ucukne. Ptáček kýchne. Irena se na něj - příjemně překvapena - otočí. Tma)

VIII.

(Ptáček a Sova sedí s Irenou v zahradní restauraci. Ptáček je už notně ožralý a hučí do Ireny)

Ptáček *(opilecky)* Ale Irenko, taková krásná holka, to nás ještě nesmíte dnes večer opustit.

(Irena znechuceně vstane a odejde)

Ptáček *(k Sovovi)* Vy vole, taková krásná holka, tu nesmíme nechat vodejít.

Sova *(zasněně)* Ale pane doktore, na takový děvčata musíte polehoučku, vždyť sám víte nejlíp: rendez-vous, růže, někam na obídek, pivečko... *(Náhle si všimne, že mu ožralý Ptáček krade z náprsní kapsy portmonku, a chytí ho pevně za ruku)* -Á šups, mám ho, chmatáka!

Ptáček Jaujaujaujau, to bolí, to bólí! *(Vykroučí se a tře si s přehnaně bolestným výrazem ruku)* Tak víte co, Sovo, ať de ta čůza třeba do prdele!!

Sova *(si znalecky hladí plnovous)* Vy jste ale cynik, pane doktore - a takoví jako vy léčí naši mládež.

Ptáček *(ho chytne za límec)* Ať si de třeba do prdele, povídám! *(Tma)*

IX.

(Dr. Ptáček si zkouší obrovské kalhoty)

Ptáček Tak já nevím, myslíte, že to bude dobrý? Mně se to nějak nezdá.

Irena Ale Radime, to se teďka nosí.

Sova *(ironicky)* Nó, to se teďka nosí.

Ptáček No, já nevím, nevím.

(Sova s Irenou se pro sebe smějí. Tma)

X.

(Irena a Sova vedou Ptáčka na jeviště a vybízejí ho, aby si sedl. Usednou naproti němu a tváří se komisně)

Irena *(významně, k Sovovi)* Napadlo mě dnes v noci, jestli snad by nebylo lepší, kdyby pan doktor odzítřka spal v kuchyni na otomanu.

(Sova souhlasně přikyvuje)

Ptáček Ale Irenko, vždyť vy jste ke mně strašně nespravedlivá. Slíbil jsem vám přece, že to nedělní faux pas se už nebude opakovat.

Sova V tomto bytě vám už, pane doktore, nevěří ani dekl od klavíru, víte?

- Irena** Vaše sliby, vy darebáku, se opakují den za dnem - a nakonec to vždycky zase uděláte. Ne: moje trpělivost je u konce.
- Ptáček** Ale ode dneška se to už opravdu nebude opakovat - věřte mi přece! Ještě jednou to se mnou zkuste!
- Sova** Dobře. Slibujete tedy na svou čest, že už mě nebudete nikdy ze spaní kousat do ucha?
- (Ptáček horlivě kývne, Irena však ho zarazí)*
- Irena** No, snad mu nechcete zase ustoupit! Nechápete, že je to dědičné? Bude vám žužlat ucho až do smrti a vy se svým zatraceným humanismem skončíte jednou na chirurgii!
- Sova** No - slyšel jste sám. Já bych byl ochoten se s vámi na té posteli ještě nějak srovnat. Ale Irenka má pravdu. Tak dlouho se chodí, pane doktore, se džbánem pro vodu - znáte to rčení.
- Ptáček** *(v zoufalém vzdoru)* Vy jste, mistře, obyčejný zbabělec. Neboť pravil pán: Kousne-li tě někdo do jednoho ucha...
- Irena** Konec a dost: jste nepolepšitelný deviant a budete spát v kuchyni na gauči. Hotovo.
- (Sova na Ptáčka krčí rameny, Ptáček sklopí hlavu. Tma)*

XI.

(Irena rozčileně rázuje po scéně. Sova a Ptáček ji pozorují)

Irena Darebák, darebák je to, darebák!

Sova Kurvo! *(Tváří se klidně, ale je zřejmě rozrušen, protože brousí brousek brouskem)*

Irena Jak, kurvo?

Ptáček No - kurvo.

Ptáček a Sova Cha... cha... cha.

Irena Co to má znamenat, pánové?

Ptáček *(důsledně vyslovuje)* Nic, kurvo!

Sova *(nakloní se k Ptáčkoví):* Chceš brousek? Já mám dva.

Ptáček Co za to?

Sova Nic! Pro tebe zadarmo!

Irena Kurevníci! *(Odchází)*

Ptáček a Sova Chachachachachá! (*Přituknou si brousky. Tma*)

MAKALAMARÁCH

Iréna

Dr. Ptáček

Skladatel Sova

(V pokoji s Irénou je Dr. Pt., v pozadí kameny na marách)

Dr. Ptáček Nechci se vás samozřejmě, Irénko, nikterak dotknout, ale doneslo se mi, že se skladatel Sova tuhle velmi nevybíravým způsobem vyjadřoval o vaší velectěné osobě. Pil bez omezení, bavil celý lokál a objevovaly se, a to mi Irénko opravdu promiňte, výrazy, za které by se nemusel stydět ani hrobník.

Iréna Co říkal, pane doktore?

Dr. Ptáček Že jste Teige.

(v tu chvíli namísto tmy přehodí přes I. a Dr.Pt. zřízenec černou plachtu a následně do pokoje vletí skladatel Sova)

Sova Mám ho! *(vleče za sebou obraz Leonidase Krivošeje. Na obraze jakýsi pavián se ovívá vějířem a je to vůbec celé podivné. Opře obraz o přikrytého Dr. Pt. s I. - k publiku)* Mařák!!! Čtyřsměna! Celá sbírka známek na to padla.

(Ptáček s Irénou se odhalí za obrazem)

Iréna No, já nevím.

Ptáček Čtyřsměna, jo?

Sova *(přikyvuje)* Masaryk, Beneš, Štefánik, Hong Kong!

Ptáček Potěš pánbůh.

Iréna a Sova Dejžto. *(oba se velmi uctivě křížují)*

Sova *(všimne si kamenů)* Co tady dělají ty šutry, Radime?

Dr. Ptáček To tady ... paní domácí ... pro pana barona.

Iréna *(zničeho nic)* Tak a už toho mám dost!

Sova A já taky.

Dr. Ptáček A já taky.

Sova Mě stačí ten Mařák, já su spokojené. Mám dost.

- Dr. Ptáček** Já tady nésu od teho, aby ně házeli na hlavu nějaké lajntoch.
- Iréna** *(uklidňuje se a nakonec se zakaboněná přece jen zadívá na obraz)* Ale není to nejhorší obraz. *(směrem na Ptáčka)* Lepší než tady ty hroby nebo co ... *(opovržlivě mávne směrem ke kamenům)* ... prej baron.
- Sova** *(potěšen na adresu I. k Pt.)* Ta je!
- Dr. Ptáček** *(na vteřinu se zamyslí a snaží se získat situaci opět pro sebe)* Vidíte! Vidíte, Irénko!! Co jsem vám říkal! Už je to tady zase - Teige! Sprosták jeden!
- Sova** Já jsem říkal TA JE, nikdy bych si přece nedovolil...
- Dr. Ptáček** To už nezaretušujete. Tím pádem vy si necháte toho Mařáka a JÁ si vezmu Irénku. Beztak po tom, co jste o ní říkal, by už o vás nestála. Užijete si se šimpanzem a pak si vlezete po ten štěrk tady, fosílie.
- Sova** Beze všeho. *(stele si na kamenech)* Dormir, dormir dans les pierres. Spáti, spáti v kamení.
- Ptáček** *(vítězoslavně líbá Irénku)*
- Irénka** *(vlepí mu facku)* Heisler! /čteno Hajzler/ (odchází uraženě z místnosti. Ptáček stojí, jako přikován)

KONEC